

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er lige præcis derfor, at dette forslag indeholder den bestemmelse om, at udvisning ikke sker her og nu, men at der er mulighed for at foretage en vurdering af hele den kvindes situation og undersøge, hvad det er, hun har at komme hjem til, hvad det er for muligheder, hun vil have her i landet. For det, vi ofte ser i den type sager her, og som underbygges i hvert fald af LOKK, når man taler med dem, er, at der absolut ingenting er at komme hjem til ud over prostitution.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det er lige det, jeg hæfter mig ved – og fru Anne-Marie Meldgaard betoner også det, der står i forslaget – nemlig at det skal ikke ske her og nu. Vi forestiller os en kvinde, der har været udsat for vold – og jeg ved, at både fru Anne-Marie Meldgaard og jeg kommer på besøg på krisecentre indimellem og ser, hvor alvorlige de her situationer er, og hvor slemt det er for kvinden: Kvinden står der, kender ingen i Danmark, forstår ikke sproget, men har en familie hjemme – og vi snakker altså ikke om et land her, hvor man vil blive bespottet resten af sin tid, men om et land, hvor kvinden har et netværk, en familie, som vil kunne tage vare om hende. Hun står i en meget svag situation. Hun har lige været udsat for nogle voldsomme episoder og har faktisk brug for kærlighed og omsorg og nærhed og nogle, hun kan stole på. Vil det da ikke være vigtigt, at man ret hurtigt kommer hjem til sit eget netværk?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg går ud fra, at i de situationer, hvor der er tale om, at den enkelte kvinde har et utrolig godt og kærligt netværk i sit hjemland, er der slet ikke tale om, at den her kvinde ønsker at blive i Danmark.

De her sager drejer sig om de kvinder, som uskyldigt er kommet i den her situation, som er blevet lokket til Danmark, måske på falske forudsætninger, og som står fuldstændig på bar bund. Der kan meget hurtigt blive foretaget panikhandlinger i sådan en situation. Det mener jeg ikke er værdigt at vi som oplyst stat skal benytte os af.

Derfor skal vi skabe mulighed for, at den enkelte kvinde får mulighed for at falde til ro og få en reel vurdering af, hvad der er bedst for hende: Skal hun blive her, eller skal hun hjem?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Det bliver ganske kort. Vi synes, at intentionen i det her genfremsatte beslutningsforslag er sympatisk, nemlig at udstyre værgeløse udenlandske kvinder, der har opholdstilladelse i kraft af deres ægteskab med en dansk mand, med en garanti, hvis de anmelder en voldelig mand til myndighederne og træder ud af ægteskabet. Hvis hun er sikker på at forblive i landet, er det rigtigt, at hun ikke vil føle sig tvunget til at forblive i det voldelige forhold af frygt for at blive udvist.

Det er altså ikke, at der i og for sig indføres noget nyt, men grundideen er denne automatik, som altså skulle skabe større tryghed for de pågældende kvinder.

Når vi alligevel ikke kan stemme for forslaget, er det, ligesom da beslutningsforslaget første gang blev fremsat, på grund af denne automatik, som fastlåser myndighedernes afgørelse og udelukker muligheden for et skøn i det enkelte, konkrete tilfælde. Som ministeren har oplyst, så rummer loven nemlig, som det er i dag, en regel, der siger, at myndighederne skal tage særligt hensyn til, om ophøret af samlivet skyldes, at udlændingen har været udsat for vold.

Jeg bemærkede mig, at fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at det er godt, at der bliver foretaget en vurdering af kvindens situation. Det er jo lige netop det, det er. Hvor automatik er en lidt tvivlsom sag, så er der måske netop brug for en vurdering, som der også implicit kunne ligge en form for rådgivning i.

Man kunne overveje, om det var værd at udbrede kendskabet blandt udenlandske kvinder til denne regel om, at der skal tages særligt hensyn, hvor der foreligger vold, og udbrede kendskabet til myndighedernes deraf følgende lempelige praksis – det kunne f.eks. være igennem DR-tv's »Oplysninger til borgerne om samfundet« – sådan at kvinderne følte sig sikre på, at de frit kunne henvende sig til myndighederne i den ulykkelige situation.

Det mest betryggende er efter vores mening det menneskelige skøn, som kan udøves, og som